

Donostiako XXXIX

Nazioarteko Zinemaldia

Silvia Munt-ek argazkilari guztiak aztoratu zituen.

CARLOS VILLAGRAN.

Bajo Ulloa: «Ekintzak baino gehiago Sentimenduak hartu ditut oinarritzat»

Zinea egiteko ez dagoela zine asko ikusi beharrik esaten du

Joanma Bajo zinegile gasteiztarraren 'Tximeleta Hegoak' filmeak zabaldu zuen atzo Zinemaldiko lehiaketa ofiziala. Ikusmin handia zegoen lehiaketako euskal filme honek zer erakutsiko ote zuen jakiteko.

I.B. / DONOSTIA

Fuerte samartzat jo dute askok, momentu batzuk oso latzak direla eta. Joanma Bajo Ulloak atzo prentsaurrean azaldu zuenez «ezinbestekoa da honelako une latzak azaltzea istorio hau kontatzeko». Hogeitalau urte besterik ez duen zinegile hau arrunt jantzirik, kazetariari galderei erantzun umoretsuak emanaz aritu zen atzo filmean ikusi eta gero prentsaurrean. Gidoilari lanetan lagundu dion Eduardo anaia, Fernando Garcia Valverde eta Silvia Munt aktoreak eta Fernando Trueba produktore lanetako laguna izan ziren Joanma Bajo Ulloarekin batera filmari buruzko adierazpenak egiten. Fernando Truebak montaian lagundu dio Ulloari gehienbat. «Errodatzeko orduan ez naiz azaldu ere egin. Filmea bukaeraraino ondo kontrola zezala aholkatu nion. Nik joanmaren laburmetraiak ikusiak nituen eta istorioak sortu nahiz imajinak moldatzeko ahalmena bazuela

Juanma Bajo Ulloa.

C.V.

igarri nion». Trueba zuzendari opetsuak gehitu zuenez «filme honetan zuzendariak errealitatea ulertzeko saiakera bat egin du, justifikatzeko intentziorik gabe, baina errealitate gordin eta latza ezagutu nahiz».

Pertsonaien balizko gaiztotasuna mahairatu zenean, Bajo Ulloak zera esan zuen: «filmean bezala errealitatean ere ez dago berezko demoniorik, hala ere bizimoduak ezusteko ekintzak egitera behartzen du edozein».

Silvia Munt-ek, filmean ama denak, pelikulako sendiak errealitatearekin antz handia duela esan zuen. «Errealitatean gauza arraroak gertatzen dira, pelikulako familiaren gorabeherak zerikusi handia dute eguneroko bizitzarekin». Gizaseme bat izateko obsesioa, filmean abiapuntu dena, gizonezkoena izaten dela emakumezkoena baino gehiago, gehitu zuen.

Fernando Garcia Valverdek esan zuenez oso gustora lan egin du Juanma Bajo Ulloarekin, «hasieratik ideiak oso garbi bait zituen eta heldutasun handia erakutsi du filmean errodatzerako orduan».

Gioiari dagokionez, oso landutzat jo zuten batzuek, besteren batek berriz erredutzat hartutako liburuen berriz jakin nahi izan zuen. Juanma Bajo Ulloak zera erantzun zuen: «nere bizitza osoan irakurritako liburuek hatzamarrekin zenbatu ditzaket. Liburutan ez naiz oinarritu, egia esan, filmean egiteko, ekintzak baino gehiago sentimenduak erabili ditut nik». Bajo Ulloak esan zuenez «ez dut uste zinea egiteko zine asko ikusi beharrik dagoenik».

Zuzendari gasteiztarraren helbururik nagusia, jendeak filmean ikus dezala da, egindako lana ikustea. Distribuzioari dagokionez, oraindik zehaztu gabe dagoela esan zuen. «hitzegiten ihardun dugun arren oraindik ez dugu inongo hitzarmenik egiteko».

Atzo eguerdiko hamabietan eskaini zen lehenengo emanaldia eta bertan filmean lehenengo kopia jarri zuten, horregatik zenbait akats txiki izan ziren. Arratsalderako bigarren kopia hobe bat espero zuten. Donostiako Zinemaldian filmean jarriko ziotela jakin zutenean oso bizkor aritu ziren lanean, gau eta egun jo ta ke, garaiz aurkeztu ahal izateko.

✓ «Nere bizitza osoan irakurritako liburuek hatzamarrekin zenbatu ditzaket. Liburutan ez naiz oinarritu».

Claudia Cardinale: «Drogazale baten amarengandik ikasi dut pertsonaia

DONOSTIA

Claudia Cardinalek, egiazko droga-zale baten ama nahigabetuarengandik ikasi du horrelako egoera garra-tzean dagoen emakumearen egoeraren berri. «Bere semearen egoerak txikitua zegoen ama batekin identifikatu naiz eta instintiboki ikasi ditut haren keinuak, mugitzeko eta bizitzeko era ere bai». Cardinalek prentsaurrean adierazi zuenez Pasquale Squitieri zuzendariak asko lagundu dion arren, sofritzen ikusi duen ama horri zor dio ikasitako guzia.

Aktore italiarrak esan zuenez «Atto di dolore» filmean oso gogorra eta erreala da. Halaber esan zuen, benetan pozik zegoela filmean honekin Donostian egoteaz. «Orain benetan ajola diona pelikula hau da. Egia esan, oso gustora nago Visconti eta Bolognoni-rekin egindako filmeez, baina orain 'Atto di dolore' pelikularekin etorri naiz eta horregatik oso pozik nago».

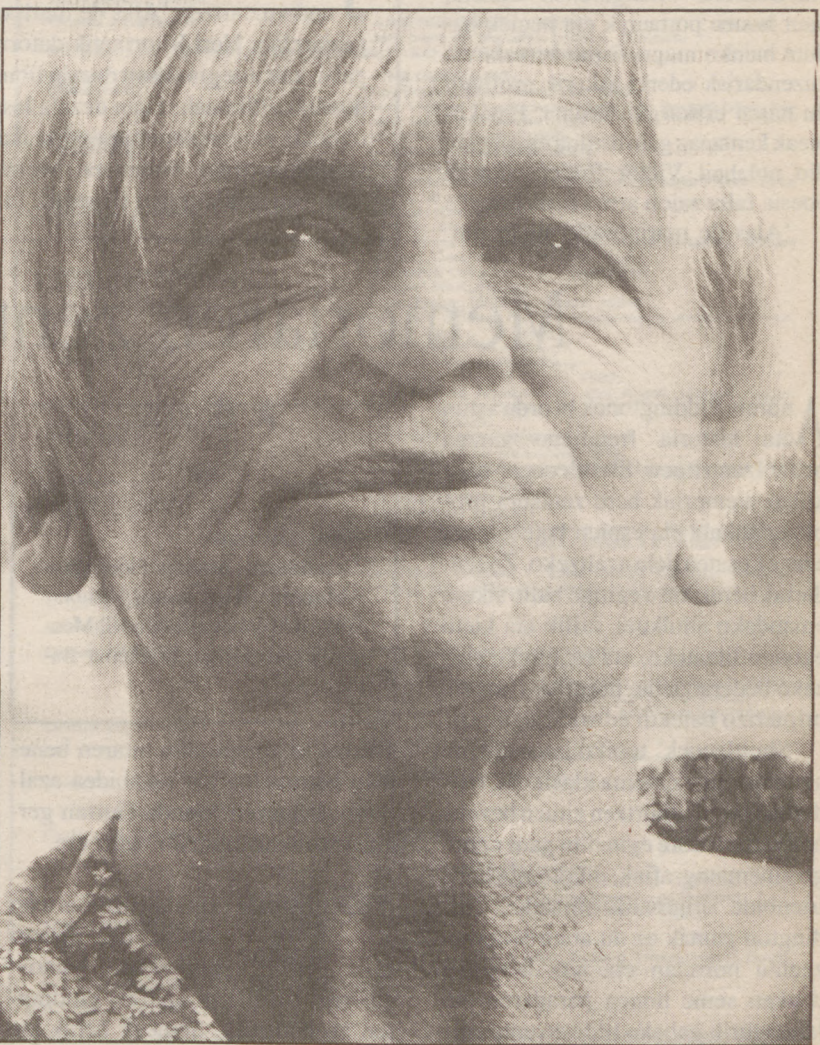
Pasquale Squitieri zuzendariak, filmean hau melodrama zela esaten zioten kazetariari ezetz erantzun zien behin eta berriro. «Drogaren problema hizkuntza problema da, drogaren munduak ez du lenguaierik, lenguaieraren ordez keinuak ditu, atxiloteta, suizidioa, hilketa eta antzerakoak. Melodramak, berriz, maitasunaren lenguaia du oinarrian; lenguaierik gabe ezinezkoa da melodrama izatea».

Claudia Cardinale.

C.V.

Zuzendari italiarrak melodrama goraiatu zuen, Italian tradizio handia duena. Cesare Pavese-k behinola esana gogoratu zuen: «Frantzian nobela daukate, Erresuma Batuan poesia, EEBBn zinea; Italian melodrama daukagu». Squitierik esanaren arabera «Viscontik 'Senso' filmean erekin, melodrama eta garaiko zinea ezinobeto lotu zituen». Filmean azpi azpian moral katolikoa duela nabarmendu zuen zuzendariak. «Italian, sozialista, komunista, nahiz ateoak izan, gure morala katolizismoan eraikia da eta barruan daukagu».

KLAUS KINSKIK asko hitzegin zuen atzo Maria Cristinan emandako prentsaurrekoan. Bere erara aktuatzea gustatzen zaiola azpimarratu zuen, entsaiorik gabe, eta zuzendariaren agindu etengabeak jaso gabe. «Ez naiz inoren aktorea. Eskubidea dut ni neu izateko». Werner Herzogekin egindako filmean artean gustokoena zein den esateko eskatu ziotenean, zakarra izan zen bere erantzuna: «Kaka bat izan ziren guztiak. Dirua behar nuelako egin nituela uste dut».

✓ «Filme honetan zuzendariak errealitatea ulertzeko saiakera bat egin du, justifikatzeko intentziorik gabe».